

In J. exempli' quod h' n' lapsa ~~Spuravi solent collatione facta cu' homi~~
~~na n' integra~~ homini debili atq; in firmo, homo vero natur' & in lege homi
 ni robusto hac in parte spuravi solent; qm' sicut homo debilis & in fir
 mus n' potest oia, que sanus & robustus potest sed aliqua; ita homo
 na lapsa n' potest p' longu' tempus servare oia ma'data, sed aliqua
 imo & sin' g'la ~~quod~~ ~~occurrit~~ in particulari qm' n' quodq;
~~occurrit~~ occurrit, sed n' collatione' locq; que ita occurrunt; h'omo d'
 n' integra potest p' longu' tempus servare oia. Est in' satissimu' dis
 crim' maxime qd attendendu' in p'posito. quid h' debilis quo plus spera
 tur eo debilior reddatur ad sp'ia d'u, ~~tantoq; p' tantoq; tempore p'p'is~~
 tere potest in servatione, & omnino desinat, impotens qd reddatur ad
 servu' ~~Spuravi~~ ~~Continuadu' servatione~~, loquod spurando sp'us ac vires imbu
 mat, qua de causa plus potest p' sistere sanus ac robustus qua debilis
 & infirmus; at h' n' lapsa tantu' abest ut servado ma'data ac bene
 spurando debili' reddat' ad ulterius ma'data servadu' ac bene spurandu'.
 Et in die' robustior ac potentior fiat acquisi' h'one ipsa habitum, ^{maxi}
 me cu' ob servat'ia hac madator' & continuatio bonar' servatione, n' ^{siu' p'p'is}
 impedi'at ~~servat'ia~~ cessatione' ab servationibus, sumptu' n' qd ubi p' p'p'is
 ac somni & honestas recreationes, ~~et~~ ^{quibus vites nates repa}
 rentur. ~~no' h'omo~~ h' q' n' lapsa n' obid, n' potest ^{in p'p'is} ^{difficili' d'cu' p' dei omni' p'p'is} longu' tempore ser
 vare ma'data, quod ob servatione ipsa impotentior ad id ulterius p'sequendu'
 fiat, ~~aut~~ ^{aut} ^{quod carat libertate} ^{in eo} ^{ne} ^{stimulatione ipsa} ^{minuat' libertas ad ulterius p' quidendu'} ^{quin p'p'}
 tuis in die' potentior fit, potius qd ^{libertati in te} ^{libertate} ^{quod mi} ^{mi libertate} ^{sed quod spectata fragilitate} ^{instabilitate} ^{et difficultate} ^{maxime}
^{di' p'ceptis} ^{in cendis} ^{temptationibus} ^{et subid'is} ^{atq; ab negandis p'p'is} ^{deside}
^{riis} ^{atq; ad implendis p'ceptis} ^{fini nequeat} ^{et longo aliquo tempore}
~~et~~ ^{in hac vel illa parte illius} ^{et} ^{in hac vel illa}
 occasione, tentatione aut difficultate in ad implendo hoc vel illo p'cepto
~~et~~ ^{et} ⁱⁿ ^{libertate} ^{atq; sp'ite} ^{no' succub'at} ^{et obid peccat} ^{cu' p'p'is} ^{si vellet}
^{no' peccare} ^{et} ^{itaq; h' datur tantu' tempus in quo} ^{cu' p'p'is} ^{deu' p' dei omni' p'p'is}
^{potest no' peccare} ^{et in quo cu'q; majori no' potest} ^{neq; tantu' in quo potest no'}
^{potest no' peccare} ^{et in quocunq; minori potest} ^{sed p' quantitate occasionu'}
^{et difficultate} ^{que plus occurrunt uno tempore qua alio} ^{et que plus omni occu}
^{vunt qua alio} ^{sp'itatis qd alijs} ^{in am' p'p'is} ^{deventibus} ^{quo maior est}
^{tempus in quo h'ec occurrunt} ^{et} ^{eo difficilius est toto illo tempore suad ere}
^{quin vel in principio vel in medio vel in fine sub die' p'p'is}
^{sua libertate succub'at ac peccat} ^{et} ^{unus qd unus p'p'is} ^{principiu'} ^{alio' cir}
^{ca mediu'} ^{et alio' n' p'p'is} ^{fine succub'et} ^{ad quod cu'q; h'omo instans p' p'p'}
^{mat sine peccato} ^{tam p'p'is est} ^{et h'ic no' p'p'is} ^{succub'ere} ^{si vellet} ^{qua}
^{potens erat a principio} ^{in quo} ^{impossibile} ^{erit} ^{aliquo} ^{sua libertate} ^{no' suc}
^{cub'ere}

sperandum qua si ab eo tempore mundo inceperet bene sperari adimple
 reque precepta, mox potentior p[ro]pter deperitatem quod est sanata
 et quibus omnibus habet, homine cu[m] solo d[omi]ni generali dei no[n] posse
 implere p[ro]pter logo tempore precepta o[mn]ia que in illis ~~severa~~ servanda de
 currunt, no[n] impedire quo minus deo d[omi]ni, statuat no[n] tribuere illi maius
 auxilium, p[ro]pter hanc qu[er]sione ipsa preceptos; q[uo]d q[ui] quidem
 semp[er] est spontanea & libera hanc qu[er]sio q[uo]d fit in singulari, habet
 q[uo]d ~~est deinde omnes requisitas ad peccatu[m] & qua[m] p[ro]p[ter] d[omi]ni vita~~
 hes, si vellet, sing[ul]a culta no[n] vitat, habet q[uo]d ~~est deinde omnes requisitas~~
 et aliquid sit ~~peccatu[m] ac si inde habet conditiones omnes requisitas est~~
 sit peccatu[m] quare ~~debetas que est in libero arbitrio, post lat[er]a p[ro]vi~~
~~moru[m] p[ro]venerit, atq[ue] in p[ro]bilitate e[st] p[ro]bilitate, adimplenda logo tempore~~
~~nat[ur]a cu[m] solo d[omi]ni generali ad p[ro]servand[um] no[n] p[ro]p[ter] ad~~
 o[mn]ia precepta, ~~se p[ro]servand[um] sine peccato no[n] solo veniale sed et mortali,~~
 integ[ra] relinquat libertate[m] arbitrii ~~et p[ro]venerit curis q[uo]d d[omi]ni in particulari~~
 cu[m] solo d[omi]ni generali a p[ro]venerit curis q[uo]d d[omi]ni quod sub pre
 cepto ~~cadat, et sicut in libero arbitrio post peccatu[m] a difficultate~~
 te ~~aliqua maiori vel minori p[ro]p[ter] qualitate d[omi]ni & circumstantia q[uo]d d[omi]ni~~
 t[er]m[in]e ~~est deinde omnes requisitas ad peccatu[m] & qua[m] p[ro]p[ter] d[omi]ni vita~~
 ali, tamen si ~~arbitrii atq[ue] difficilius p[ro]p[ter] p[ro]p[ter] singulari p[ro]p[ter] peccatu[m]~~
 libere p[ro]p[ter] singula post peccatu[m] quod ante peccatu[m]. Neg[ati]vo credo op[er]e
 tutu[m] affirmare ad aliquid in singulari quod cadat sub precepto no[n] ee liber
 tate[m] post peccatu[m] ad quod esset ante peccatu[m], q[ui]a p[ro]p[ter] peccatu[m] amissa esset
 libertas quod d[omi]ni negant. Stant hinc doctrinae de finit[er]nes ipsa
 eccl[esi]e. ~~De n[on] eccl[esi]a de finit[er]nes, nullu[m] infra domina[m] no[n] va, vitare p[ro]p[ter] hanc~~
 o[mn]ia peccata venialia, nihil aut p[ro]p[ter] ee peccatu[m] sine mortale sine veniale
 nisi ~~q[ui]a do fit libertas sit ad illud vitand[um], sit ut eccl[esi]a censet cu[m] h[ab]eant~~
 te ad omnia que cadit sub precepto ~~et sub culpa veniali, impossibile ee vitare~~
 re o[mn]ia peccata venialia. ~~cu[m] item eccl[esi]a de finit[er]nes, nisi peccatu[m] sine spe~~
 ciali auxilio dei no[n] posse diu p[ro]servare in accepto h[ab]eant h[ab]eant & q[ui]a; q[ui]a
 aut no[n] amittat nisi p[ro]p[ter] peccatu[m] mortale, quod ee nequit, nisi q[uo]d fit ad sit liber
 tas ad illud vitand[um], sit ut eccl[esi]a censet, homine cu[m] solo d[omi]ni generali
 generali ita no[n] posse diu vitare omne peccatu[m], ut nihilominus libertas sit
 ad singula vitand[um] cu[m] solo d[omi]ni generali, et d[omi]ni ee peccat & amittat
 gram quod cu[m] singula p[ro]venerit vitare aliquid ~~no[n] vitant. Et p[ro]p[ter]~~
 idem q[uo]d d[omi]ni homine cu[m] solo d[omi]ni generali no[n] posse diu p[ro]servare o[mn]ia
 precepta. unde merito doctores omnes ~~vident, homine post lapsu[m]~~
 p[ro]venerit p[ro]venerit, ~~cu[m] solo d[omi]ni generali in plure posse singula~~
 precepta que d[omi]ni sunt natis q[uo]d cu[m] in particulari decurrunt in
 plenda, no[n] t[er]m[in]e p[ro]p[ter] logo tempore o[mn]ia.

Cogit ad h[oc] de observatione mandator[um], se ad h[oc] videtur de ~~in~~ romendis
 gradibus tentationibus & difficultatibus ~~que~~ quas nece[ss]ariu[m] sit vincere
 ad servand[um] precepta, et si ad id nece[ss]ariu[m] sit mortem subire, quo n[on] tenta
 tiones & difficultates graviores & frequentiores sunt, eo minus tempus ~~est~~ vitare
 du[m] est in quo solo, cu[m] solo d[omi]ni generali dei, sine aliis speciali p[ro]p[ter] in
 potestant ~~in p[ro]p[ter] hanc~~ ~~atq[ue] implere precepta, magna h[ab]e negand[um] est, quod in quo~~
 cu[m] q[uo]d instat, ad sit libertas ad res no[n] ee sentend[um] atq[ue] ad implend[um] precepta

+

aquos implehione auocat, atq; adeo ^{regardu' n' est} quod in libero arbitrio sit cu' solo
 deus generali sit facultas ~~in p'cedenti~~ ^{instanti} ad eis resistendu' atq; ad
~~plend' in p'cedenti~~ ^{in quo cu' qd' in p'cedenti} atq; ad adimplendu' in
 cepta que tunc implenda occurrunt. Neq; doctores qui de hac re loquuntur,
 aliud uolunt, unde Sotus, i. de na' & gra' loco citato, qui in multis ad uince-
 das graues tentationes & difficultates necessariu' e' auxiliu' dei speciale;
 ptimus docet ~~in p'cedenti~~ ^{in p'cedenti} homine post nam lapsa' in quocunq; instanti
 & in quocunq; euctu cu' solo deus generali dei posse implere quod cu' qd'
 preceptu' quod tunc implendu' occurrerit, no' in ~~o'cedenti~~ ^{o'cedenti}. Neq; que q'ra,
 vel ex scripturis, vel ex edalijs adducit, quod tunc doctores re-
 pugnet. ~~ita~~ ^{ita} quaedam loca Aug. manifeste intelligunt de uictoria tentatio-
 nis, ita ut sua retributione uictoria eterna meritoria sint, ut Sotus satis ostens-
 dit: talis n. uictoria sine dono gra' e' nequit, quod in Pelagianis Etraquis
 disputat Aug. intendebant. quod aut ita necessariu' dicendu' sit ~~quod~~ ^{quod}
~~firmari potest~~ ^{firmari potest} qm' doctores ~~omnes~~ ^{omnes} admittunt si, ut doctores
 admittunt, ~~postemus in p'cedenti~~ ^{postemus in p'cedenti} cu' solo deus generali seruare quod
 cu' qd' preceptu' iuris naturalis tunc occurrerit, & e' uincere tentationes omnes
 & difficultates qua' tunc cu' qd' graues & quas ad illud seruand' ^{erit} necessariu' est uin-
 cere, alias neq; preceptu' illud ^{erit} poterimus tunc seruare. 2. qm' qd' doctores
 affirmant ad uincendas graues tentationes necessariu' e' auxiliu' particulare,
 intelligunt ne illis succubamus atq; incidamus in peccatu'. ~~si sine tali auxi-~~
~~lio particulari cu' solo deus generali illis succubemus, incidemus in pecca-~~
~~tu', implicat aut' aduersione ad peccatu' sine libertate & facultate ad illas~~
~~uincendas, q' cu' solo deus generali qm' illis succubemus poteramus eas~~
~~uincere~~ ^{supponit} sine illo auxilio cu' solo deus generali ^{posse} pecca-
 re illis succubendo; cu' qd' aduersione implicet nos peccare illis succubendo sine
 libertate & facultate ad illas superand', ^{tunc} quado illis succubimus, fit ut sen-
 tentia illorum sit nos cu' solo deus generali posse illas superare quado
 illis succubimus; neq; intendant necessariu' e' auxiliu' particulare ad illis
 in quocunq; instanti ~~no' e' sentiu' d'~~ ^{no' e' sentiu' d'}, sed ad logo aliquo tempore p' ser-
 uandu' sine peccato, maiori uel minori p'ut grauius res & frequentius res
 fuerint tentationes attentis simul alijs circumstantijs educentibus.
 3. frige dei no' e' ferre hominibus ~~omni~~ ^{omni} auxilia particularia sed solu'
 e' currere cu' illis deus generali, imo e' solu' e' didisse illos ad finem naturalem
 & felicitate' morale' ac speculatiua' naturalem. Aut q' homo ~~quomodo~~ ^{quomodo} cui mors in iuste
 imminet nisi e' sentiret in adulteriu', in medatu', aut homicidiu' in mortem in iusta
 alterius, potest no' e' sentire, aut no' potest no' e' sentire, si deus potest no' e'
 sentire; q' potest cu' solo deus generali, amplecti mortem ne peccet & uiolet
 honestu', atq; adeo potest superare grauissima' tentatione' & difficultate' p'
 certa obseruatione inuisti a legis na', quod p'bare intendimus; qm' qui dem,
 nisi frigeat potius mortem imminere tenet ~~no' potest~~ ^{no' potest} in illa flagitia no' e'
 h'et. quis aut' audeat dicere no' potest, neq; ~~no' potest~~ ^{no' potest} ad breue tempus
 resistere) grauissima' illi de difficultate' & ligere h'etis mortem, sed necessa-
 rio e' sentire illis flagitijs atq; adeo nulla' culpa' e'mittere illis e' ter-
 tiando; qm' qui dem, ^{no' est} libertas ad no' e' sentiu' d', neq; culpa' e'
 e' sentiu' d'. ~~no' est~~ ^{no' est} libertas ad no' e' sentiu' d', neq; culpa' e'
 uictoria ipa' liberi arbitrii, & atq; exempla' multos ^{homines} qm', et m'p'
 delin', qui p' bono honesto, mortem e'p'etierunt, grauissimas qd' difficultates
 superant, quos credendu' e' auxiliu' sup' nali' ~~in nome' h'etis~~ ^{in nome' h'etis} ad uictoria'.

+
 alias illis succubendo
 no' peccamus, ac
 p'inde fit st'ns

Au
 lib
 ce
 de
 me
 at
 qui
 rit
 ur
 mi
 ut

simul qd placet des elicere ad cu' p'fectu' suu' generali
 adu' in genere amplius no' p'cedit mortaliter, qm' adu' tam d' to
 mus est v'ni' ~~et~~ ^{clumini na' li.} Dicitur p'terea. Propositiu' ⁱⁿ
 in genere, quod adu'io vel attritio in elidit, debet ee' p'positiu' efficax
 amplius no' p'cedit ^{deinceps} mortaliter: licet aut' p'positiu' in efficax ee' p'fectu' s'cto
 adu'io generali, p'positiu' in' efficax, neq' quoad substantia' adu'io p'fectu' ee'
 sine auxilio dei speciali. Hoc est fundamentu' quod p'mouet eos qui no'
 bis aduersant, et qui in salutem certu' se habere uident. Putant qd' s'ctu'
 in ipso ee' s'ntia, et quod i. de na' & gra. c. 22. dicat quod cu' s'cta' diu'
 impleat p'fectu' oia' p'cepta p'ualit' se & oia' cu' s'cto adu'io generali,
 p'cedat cu' dode' adu'io v'ni' adu' se et oia' referre in sua uia' referre in deu'.
 At i' h' no' me' lapsu', et cu' adu'io generali no' p'cedit diu' seruare oia' p'cepta, ita
 neq' s'ntia adu'io p'fectu' p'cedit uere referre se in deu', loquid' sine speciali auxilio
 dei no' p'cedit no' incidere in culpa' que sit adu' diuina' amicitia'. Et in ferius
 eade' modo repetit, cu' dode' adu'io no' s' p'cedit legitime referre oia' in deu'. Et
 seruat' certu' p'cedit ee' s'ctu' no' in illu'z, sed in n'ra ee' s'ntia, et p'cedit exp'z
 que apertissime docet. 2. de na' & gra. Et in 4. locis citatis. quod aut'
 p'cedit de na' & gra' illis uerbis intendit, s'ctu' est, homine' no' lapsu' cu' s'cto
 adu'io generali no' p'cedit habere adu'io q' statuat diligere deu' sup' oia' ~~et~~
 seruando oia' p'cepta, ad hunc sensu' ueru' quod s'ntia ee' legiti
 ma, q' d' p'cedit oia' impliat, et p'cedit s'ctu' in t'ntu', hoc aut', et ostendit
 exp'ime dicendis p'cedit mihi' ad rem de qua modo agimus. P'terea quod
 s'ctu' in loco affirmat hinc indiget. Neq' n' satis attendit ipse. n. ad fitebitur
 homine' me' lapsu' ~~et~~ auxilio dei s'ntia' particulari ad s'ctu' adu'
 quo se de sua oia' in genere ad deu' referre p'cedit diligere deu' sup' oia', ita et
 vel instanti s'ctu' ueris ad adu' iustificat, uere q' dicitur p'cedit sup' n'ltu',
 diligere deu' sup' oia', vel p'cedit dolendo de peccatis actualibus, et s'cto
 tuendo deu' amplius mortaliter no' offendere similiter iustificat, ~~et~~
 ita ee' p'cedit dicitur diligere deu' sup' n'ltu' sup' oia', et in
 no' attendit p'cedit auxilio ad adu' quo ita deu' sup' n'ltu' diligit sup' oia'
 necessariu' ee' p'cedit auxilio' particulare dicendu' tempore ad hoc et in
 p'cedit quod hunc habuit p'cedit. neq' deu' off'ndat. dicit q' oia'
 peccata mortalia p'cedit hunc statuit. quare, quod p'cedit ueritate
 sit oia' peccata. Et ad id habiturus sit quies aut' no', imp'niens est.
 ad hoc et p'cedit legitime, et uere (quod attinet ad ueritate' de p'cedit
 quod hunc habet) dicitur se et sua referre in deu' diligere deu' ~~et~~
 sup' oia' et iustificari. que quid in' de loco s'ctu' senserit, quod p'cedit
 ee' no' multu' est curandum, neq' ad rem de qua disputamus attinet.
 q' dicitur ad attritione' vel attritione' p'cedit debere ee' efficax, primo no'
 p'cedit id intelligi, ita et uere p'cedit p'cedit quod hunc p'cedit. tunc n.
 omnis qui p'cedit incidere in peccatu' mortale hinc p'cedit, ^{antea} attritio vel ad
 u'io, cu' no' p'cedit impleat p'cedit, quod in' p'cedit error ee' manifestu'
 in fide. Deinde neq' p'cedit intelligi ita, quod p'cedit talis ee' debeat, quod si
 hinc que cu' q' grauis occasiones ac tentationes occurrerent. uere in p'cedit
 s'ctu' p'cedit in p'cedit, illis q' no' succederet. (Stravin' n. docet e' d' me

et se ac sua legi
 hinc ee' ac uere
 p'cedit referre
 in deu'
 + quod seruant' roelat
 seruant'

unde, cum experientia ad peccatum sit, sepe aliquos accedere ad confessionem cum proposito
abstinendi in posterum. Quia reliquis peccatis praeter unum, sine illud sit formi-
catis, sine odore & proposito hinc deinde, aut aliud simile; atque in se ipsos
experiantur. ~~proposito abstinendi a reliquis~~ satis quod est propositum sit propositum
illud, quod videtur integrum, imo admodum habet peccatum mortale ut dicitur et pro-
posito abstinendi ab illo peccato particulari. Nec ex istis viribus non potest
fit et viribus et non potest quod ad substantiam actus habere propositum abs-
tinendi ab omnibus in omnibus sit peccatis in genere. patet et sequentia.
Tunc quod abstinere ab uno tantum peccato supra abstinendam a reliquis, non
tantum addit difficultatis. Et qui viribus non potest abstinere a reliquis
non potest et si habere propositum abstinendi a reliquis, non potest et his
dem viribus simul et habere in genere propositum abstinendi ab hoc: tunc
vel maxime, quia si peccatum illud esset summissa propter injuriam sibi
illata, illa quod non praecipit, nulla esset difficultas et ab illo eodem
proposito quod statuit abstinere a reliquis et statuere et in genere.
In casu supra abstinere ab hoc, quod memoravi. hunc nullo modo
occurreret. Nota autem vis fieri videtur in definitione. c. 4. sept. 14. que
ita habet. illa non est virtus imperfecta, que attritio dicitur, quia vel ex hoc propositum
peccati ad fidem, vel ex gehenna & poenae metu communitur dicitur, si
voluntate peccandi excludat, cum spe veniae, de clavat, non solum non facere homi-
nem hypochondriacum, et magis peccatorem, verum et domum dei esse, et spiritus sanc-
ti impulsus, non adhuc quidem in habitantibus, sed tantum morantibus, quos penitentem
ad interius via sibi ad iustitiam parat. Et quia vis sine sacramento penitentiae
pro se ad iustificationem perducere peccatorem nequeat, tunc ad dei gratiam in sacra-
mento penitentiae imbecillitatem disponit. Hoc non timore stultiter excusari. Nimi-
um, ad bona praedicatione, plena terroribus penitentia egerunt, et miseriam cor-
dia a domino impetra verunt. quae ob rem falso quidam calumniantur catholici
cos scriptores, quasi mendaces. Sacramentum penitentiae, ab eo bono metu
susceptum, gratiam conferre: quod non quae ecclesia dei docuit, magis sensit.
Sed et falso docent, attritione esse extorla et coacta, non libera et voluntaria.
Haece dicitur. Hinc tale potest ad fieri argumentum, dicitur definit attritio
ne que est ex ad fidem hinc propositum peccatorum vel ex gehenna & poenae
metu communitur dicitur, si voluntate peccandi excludat, et domum dei
et spiritus sancti impulsus. quod censet, voluntate & proposito amplius non peccandi, nulla
videtur posse esse et quod ad substantiam actus, nisi impulsu et auxilio particula-
ri spiritus sancti. Eodem modo possent colligere, liberum arbitrium, et supposita
fide, non posse ex suis viribus sperare veniam a deo quoad substantiam actus; quia quidem
solummodo dicitur dicitur, attritione illa dicitur attritionem qua dicitur esse domum dei et spiritus
sancti impulsus. Et hanc ad ditionem adiungit, et quod voluntate peccandi exclu-
deret, et quod esset cum spe veniae. Immo cum ibi sit sermo de fide
li, que dicitur supponit habere habitum fidei et spei, et ad aliam quae spei veniae
demonstrat habitum spei, quo iustificandus morietur spiritus sanctus ad sperandum veniam
suam peccatorum, donec illius actus, habitus qua donec propositum amplius non pecca-
di censendum esset. dicitur esse esse definit attritionem esse domum dei
impulsus spiritus sancti. quae dicitur dicitur quae non praesentem habitum spei
sunt a deo arbitrium ad sperandum veniam a deo elicite tunc supra naturalem propter
et tunc habitum, qui non dicitur in libero arbitrio non esse nisi ad aliam ad
spei veniae atque spei in talis dicitur, qui tunc naturae sit atque deo spes quoad substantiam
actus. Praefata dicitur docet. Summi enim sententia theologorum minus est et viribus nihil sufficientes

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and bleed-through.]

pagelle de nouvelles

